

Bilag 17.

CHOKOLADE- & SUKKERVARE-BRANCHENS FÆLLES-UDVALG

Den 26. maj 1970.

Idet vi henviser til det af Finansministeren den 15. ds. i Folketinget fremsatte forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven, hvori bl. a. foreslås, at afgiften forhøjes fra 12½ til 15 pct., skal vi fremsætte følgende:

2½ pct. forhøjelse af afgiften vil medføre, at 10 øres ting stiger til 10,23 øre, 25 øres ting til 25,57 øre, 100 øres ting til 102,26 øre og 125 øres ting til 127,87 øre og så fremdeles.

Det siger sig selv, at disse brudte priser ikke kan anvendes i praksis, og det vil være urealistisk at mene, at branchen selv kan bære en bortkastning af øre-brøkdelen. De af chokolade- og sukkervarebranchens varer, der sælges i så små enheder som fra 5 øre og op til 100 øre, kan kun sælges til priser, der svarer til landets skillemønter.

Den eneste udvej til fortsat at beholde de runde priser er en gennemgribende ændring af størrelser og pakninger. For vor branche er dette imidlertid en uhyre kompliceret — og en meget kostbar proces at iværksætte. Stykkerne kan evt. laves mindre, men de moderne maskiner kræver et så stort antal nye forme etc., at enhver ændring vil kræve millionbeløb af branchen til nye investeringer. Salgsæskerne bliver for store og må kasseres, og det samme gælder etiketter og cellophan, der i henhold til vægtmærkningsbestemmelserne er forsynet med vægtangivelse. Hertil kommer, at en størrelsesreduktion betyder mindre produktion, hvilket indebærer, at omkostningerne pr. kilo stiger og gør produktionen mindre rentabel, til skade ikke alene for producenterne men for landet som helhed, idet konkurrenceevnen overfor udlandet yderligere svækkes.

En sådan proces har branchen nu gennemgået 3 gange i løbet af de seneste år, — første gang ved merværdiafgiftens indførelse pr. 3. juli 1967, — anden gang ved momsens forhøjelse til 12½ pct. pr. 1. april 1968, — og tredje gang ved ændringen af hele chokolade- og sukkervarebeskatningen pr. 1. februar 1969, og da man nu vil ændre momsen til 15 pct. pr. 1. juli 1970, vil dette sige, at branchen for fjerde gang i løbet af 3 år skal gennemløbe den i sig selv yderst kostbare og arbejdskrævende proces.

Det er ganske urimelige krav at stille til en branche, der i forvejen er hårdt trængt gennem en eksorbitant høj beskatning af dens frembringelser, og som nu først og fremmest trænger til ro omkring sit arbejde, — og vi undlader ikke at henlede udvalgets opmærksomhed på, at „chokoladeskatten“ ikke som anført i afgiftsloven udgør kr. 6,00 pr. kg., men i realiteten kr. 6,00 + 12½ pct.: kr. 6,75 pr. kg., og ved forhøjelse af momsen — kr. 6,00 + 15 pct.: kr. 6,90 pr. kg.

Endvidere henviser vi til, at chokoladeskatten i Norge udgør kr. 5,00 pr. kg. + 20 pct.: kr. 6,00 og i Sverige kr. 2,80 + 15 pct.: kr. 3,22 (d. kr. 4,66), og målet fremover er os bekendt at harmonisere afgifterne i de nordiske lande.

Vi vil derfor meget indtrængende henstille til det ærede udvalg, at der foretages en regulering af afgiften af chokolade- og sukkervarer, og vi skønner, at en nedsættelse med 50 øre pr. kg. til kr. 5,50 pr. kg i det store og hele vil bevirke, at de nugældende priser og størrelser ikke behøver ændringer.

Det er vor opfattelse, at mindre-prove-